

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 7. december 2020 af Østre Landsrets 17. afdeling

(landsdommerne Tine Egelund Thomsen, Arne Brandt og Stine Fruergaard Andersen (kst.) med domsmænd).

17. afd. nr. S-791-20:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født juli 1961

(advokat Anders Skaaning Mathiesen, besk.)

Retten i Nykøbing Falsters dom af 24. februar 2020 (1-4701/2019) er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne V1 , V2 , V3 og V4 .

Der er endvidere for landsretten afgivet vidneforklaring af X3 .

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at der kun var ét militært køretøj på marken. Marken lå ved den røde markering ved Vej1 på det uddelte oversigtskort. Det var en mark, der ligger bag ved hans ejendom. Der var monteret et våben på det militære køretøj. Han var ikke blevet varskoet om en øvelse. Han læser ikke lokale aviser. Det hele foregik som beskrevet i hans forklaring for byretten. Hans mark var omfattet af en EUstøtteordning, og han ville derfor ikke have, at de holdt øvelse på marken. Han talte kun med hjemmeværnsfolkene ved den anden henvendelse. Det var den samme militærbil, som også hans søn havde henvendt sig til. Han blev provokeret af, at hjemmeværnsfolkene ikke ville forlade marken, som de

ikke måtte holde øvelse på. Stemningen var anstrengt. Hjemmeværnsfolkene var overlegne og bedrevi-
dende. Der var tre hjemmeværnsfolk til stede.

Det var den mindre mand, han talte med. Den pågældende var ophidset og uforskammet. Han vendte om,
da han havde bedt dem om at forlade marken. Han rørte bare ved deres våben på bilen. Han nævnte ikke,
at han ville foretage en civil anholdelse. Han har ikke et gevær eller et jagttegn. De pågældende ville ikke
bruge marken bag ved til øvelsen.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at marken rettelig lå ved Vej1 , By1 . Det har han
konstateret efterfølgende. Han sad på passagersædet i det andet militærkøretøj. Tiltalte rettede henven-
delse til ham og sagde, at han tidligere havde bedt dem om at forlade marken. Det er muligt, at tiltalte har
taget fejl af køretøjerne og bedt det andet køretøj om at forlade området. De var tre i bilen. Bilen blev ført
af V2 . Det andet militærkøretøj blev ført af X1 . Vidnet kunne ikke fjerne køretøjet, da han ikke kunne
køre bil på grund af sit knæ. Han var den eneste tilbage ved køretøjet. Vidnet lovede, at de ville forlade om-
rådet, når V2 kom tilbage. Tiltalte truede ham herefter som anført i forklaringen for byretten. Kort efter
kom V2 til stede og bekræftede, at de ville forlade området snarest. Tiltalte gentog imidlertid efterføl-
gende truslen to gange over for dem. Tiltalte havde ikke våben på sig. Vidnet var ikke sur eller ophidset
overfor tiltalte. Det er standard, at de forlader et område, hvis de bliver bedt om det. Øvelsen var fastlagt i
en kalender lang tid før, den fandt sted, og var offentliggjort. De havde radiokommunikation mellem bi-
lerne, men signalet den dag var meget dårligt. Foreholdt sin forklaring til politirapport den 1. juni 2019 har
han bekræftet, at han i første omgang kun nævnte, at truslen blev fremført én gang. Han blev senere afhørt
af politiet, hvor han nævnte alle tre trusler. Vidnet opfattede klart det sagte som en trussel, som vidnet tog
alvorligt. Vidnet har været udsendt to gange.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at V1 kørte med ham, og V4 var fører af det første
militærkøretøj. Vidnet var fører. Chaufføren på vidnets militærkøretøj var X2 , som hedder X2 til for-
navn. Han kaldte V4 tilbage og fik da at vide, at det andet militærkøretøj var vist bort fra marken, og han
henvendte sig derfor til tiltalte, der truede ham som anført i vidnets forklaring. Herefter valgte han at for-
lade området med sine folk. Han tog truslen meget alvorligt. De havde ikke radiokontakt, og de vidste der-
for ikke, at det første militærkøretøj var blevet bortvist af tiltalte. Han tilbød tiltalte at ringe til markskade-
officeren, hvis tiltalte mente, at de havde gjort skade. Han blev holdende på marken, fordi de efter hans
opfattelse ikke havde gjort skade på marken. Da de blev truet, valgte han at forlade marken. De havde ret
til at køre på marken. Det var den oplysning, han havde fået, inden øvelsen startede. Vidnet optrådte ikke
aggressivt over for tiltalte.

Vidnet V3 har supplerende forklaret blandt andet, at første gang han henvendte sig til det militære køre-
tøj, orienterede en person fra denne bil den anden militære bil over radioen om, at de ikke måtte køre ind
på marken. Han hørte, at den anden militære bil meldte "forstået" over radioen. Han så den lille mand fare
frem mod faderen meget aggressivt. Vidnets kammerat hedder X3.

Vidnet V4 har supplerende forklaret blandt andet, at han var føreren på det ene militærkøretøj. Hans bil
var det første militærkøretøj på marken. Han chef var X1 . Han så, da tiltalte kom hen til bilen første gang.
X1 sagde til tiltalte, at de ville flytte deres militærkøretøj. De havde problemer med radiomateriellet og

kunne derfor ikke skabe kontakt til det andet militærkøretøj. Det var ikke planlagt fra starten, at de skulle køre ind på marken. Det skete, fordi de opdagede fjenden. Han var ikke da bekendt med de regler, der gælder for at køre ind på privat ejendom. Han vidste dog, at der kunne blive tale om erstatning, hvis de ødelagde arealer. Han vedstår karakteren af truslen som gengivet i sin forklaring for byretten. Foreholdt sin forklaring til politirapport af 16. august 2019 har han ikke forklaret sådan om truslen. De drøftede ikke indbyrdes sagen i forbindelse med, at de blev afhørt af politiet.

Vidnet X3 har forklaret blandt andet, at han var ude hos tiltalte den pågældende dag. Han skulle hjælpe til med et marked. Der kom en militærbil, hvor der sad to hjemmeværnsfolk. De sagde, at der var øvelse, og at de skulle bruge marken. Han stod tæt på. Han overhørte ikke, hvad der blev sagt mellem hjemmeværnsfolkene og T og V3. Han hørte med på radioen. Han opfattede hjemmeværnsfolkene som stille og rolige. Han talte senere med de to hjemmeværnsfolk. De jokede og havde det hyggeligt. Han så kun en GD.

Personlige oplysninger

Tiltalte har supplerende forklaret, at oplysningerne i Kriminalforsorgens erklæring fortsat er gældende. Han hygger sig med gamle biler og lidt landbrug. Han er fortsat indforstået med at udføre samfundstjeneste. Han helbred er stadig skrantende.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten finder fem voterende, at tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, er skyldig efter anklageskriftet, dog således at der blev truet med et gevær, og at gerningsstedet er en mark ved Vej1, By1.

En voterende finder det efter bevisførelsen ikke tilstrækkeligt godtgjort, at tiltalte har udtalt sig som anført, og stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

Der gives dom efter stemmeflertallet, således at tiltaltes kendes skyldig som fastslået.

Straffen forhøjes til fængsel i 30 dage. Landsretten har herved lagt vægt på forholdets karakter og den seneste tilsigtede strafskærpende ved lov nr. 82 af 30. januar 2019 om ændring af straffeloven. Der er ikke grundlag for at nedsætte straffen eller lade straffen bortfalde, jf. straffelovens § 83.

Som fastslået af Højesteret i U.2018.1724H beror det på en konkret vurdering af omstændighederne, om der foreligger sådanne særlige grunde, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, der som udgangspunkt afgøres med ubetinget fængselsstraf, undtagelsesvist kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste. Hverken omstændighederne ved trusselforholdet, hvor tiltalte har truet hjemmeværnsfolk med at hente et gevær, der ikke skyder med løst krudt, eller tiltaltes personlige forhold giver grundlag for at fravige udgangspunktet om ubetinget straf. Straffen gøres derfor ubetinget.

Landsretten ændrer derfor dommen som anført.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod Tændres, således at han straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 08-12-2020

Janni Rasmussen

Retsassistent

RETTEEN I NYKØBING F.

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 24. februar 2020

Retten nr. 1-4701/2019

Politiets nr. 1900-70308-00111-19

Anklagemyndigheden

mod

T

Født juli 1961

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 29. juli 2019.

T er tiltalt for

overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 25. maj 2019 ca. kl. 12.30 på en mark ved Vej2, By1, at have truet med at øve vold mod konstabel V1 og nogle øvrige hjemmeværnsansatte, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet i forbindelse med øvelse, idet han udtalte "*hvis I ikke forlader min mark, henter jeg mig jagtgevær, og del skyder bestemt ikke med løst krudt*", hvilket var egnet til hos V1 og de øvrige hjemmeværnsansatte at fremkalde alvorlig frygt for deres liv, helbred eller velvære.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne V1 , V2 , V3 og V4 .

Forklaringerne er lydoptaget.

Tiltalte har forklaret, at han ikke ejede marken ved Vej2 , ligesom han heller ikke var til stede på marken ved Vej2 den pågældende dag. Han befandt sig ved Vej1 , som er hans adresse.

Forevist et rids forklarede han, at nummer ligger bagved marken nr. . Han så nogle hjemmeværnsansatte på marken bagved Vej1 . I første omgang talte han ikke med dem, men det gjorde han i anden omgang. Vej2 ligger ca. 1,5 km væk. Han var på en mark bagved Vej1 . Han og hans søn observerede nogle militærkøretøjer og militærfolk. Han bad sin søn gå over til dem og bede dem om at køre væk fra marken, fordi de ikke måtte være på denne mark. Hans søn gik over og talte med dem, hvorefter de kørte. De standsede på vejen ud for nr. . Da sønnen kom tilbage, spurgte han sønnen, hvad de ville, og sønnen svarede, at de skulle holde noget øvelse. Han bad sin søn gå tilbage til dem og sige, at der var 7 tønder land bagved, som de kunne øve på, fordi jorden ikke blev brugt. Markerne tilhørte hans kone. Sønnen gik tilbage til de hjemmeværnsansatte igen med besked om, at de kunne bruge de 7 tønder land bagved. De hjemmeværnsansatte foretog et opkald og forklarede til de andre i området, at de ikke måtte bruge den mark, som de lige havde været på. Der gik under en time, hvorefter bilen igen kørte ind på marken bagved nr. . Han gik selv hen til dem, og bad dem om at flytte sig. Han stod ca. 100 m væk, da de kørte ind på marken igen. Det var en bil og 3-4 hjemmeværnsmand. De sad med ryggen til ham, da han ankom. Han bad dem om at flytte sig, fordi marken blev brugt og modtog EU-støtte, så marken måtte ikke bruges til andet. De måtte ikke være på marken i henhold til EU's regler. Han ville miste støtten til marken, hvis marken blev brugt til andre formål. De hjemmeværnsansatte ville ikke flytte sig og sagde, at de havde ret til at være der. De var meget uhøflige. Han blev ikke vred på dem, men han bad dem om at pisse af. Han var irriteret Han talte med dem i ca. 3-5 minutter. Herefter flyttede de sig, og han gik tilbage.

Foreholdt at han skulle have sagt til dem *"hvis I ikke forlader min mark, henter jeg mit jagtgevær, og det skyder bestemt ikke med løs krudt"* nægtede tiltalte, at have udtalt sig sådan. Han har ikke og har aldrig haft et jagtgevær. Han har heller ikke noget jagttegn eller våbentilladelse.

Adspurgt hvorfor han er blevet anmeldt for trusler, svarede tiltalte, at det var et godt spørgsmål. Hans mening var, at de hjemmeværnsansatte havde taget fejl af markerne, idet de troede, at de var på Vej2 , og at de holdt på det forkerte sted, og nu prøvede at redde skårene. De var ikke tilbøjelige til at forlade hans mark. Hans søn havde tidligere bedt dem om at køre. Køretøjet var en jeep og personerne havde militærtøj på.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at marken bagved Vej1 blev brugt til ensilage også kaldet wraphø. Det er en græsmark, der bliver slået og brugt til dyrefoder. Det får de EU-støtte til.

Forelagt **Bestemmelse for Forsvarets benyttelse af civile arealer**, side 3, 1. afsnit, hvoraf fremgår omkring landbrugsjord *"planlagt anvendelse af marker i vækst med korn, rodfrugter, frø, nykløver og græs til høslæt*

eller ensilering m.m. samt marker, hvor afgrøden ligger på skår (raps, ærter og frø), kan som hovedregel kun finde sted efter forud indhentet tilsagn fra ejeren eller meddelelse til ejeren herom", forklarede tiltalte, at han ikke havde modtaget nogen henvendelse omkring benyttelsen af marken. Hans teori var, at man havde fået lov til at benytte marken ved Vej2 .

Foreholdt **samme bilag** side 2, 2. afsnit "*Rekognoscering skal foretages og i mulig udstrækning skal berørte lodsejere forud for større øvelser kontaktes eller orienteres, evt. generelt gennem meddelelser i den lokale presse*", forklarede tiltalte, at køretøjet i første omgang forlod stedet efter samtalen med sønnen. De fik tilbudt de 7 tønder land bagved. Da tiltalte henvendte sig til dem, sad de alle med ryggen til ham ved siden af jeepeen, og havde udsyn over vejen og grunden ved siden af. Der var monteret et våben på bilen. Han rørte ved våbnet. Han sagde til dem noget i stil med, "I holder ikke særlig godt øje med jeres ting hva'?" og "denne her, den kunne man have brugt til at skyde med". De bad ham om at fjerne fingrene fra den, hvilket han gjorde. Han truede dem ikke. Han holdt hånden oven på løbet. Ud over det, blev der ikke nævnt mere om våben. Han har ikke et jagtgevær, jagttegn eller våbentilladelse. Han har ikke truet med et jagtgevær. Der var ingen af de hjemmевærnsansatte, der præsenterede sig. Han kendte ingen af dem.

Adspurg om der var to køretøjer, svarede tiltalte, at han kun så ét køretøj. Hvis der har været 2, har de været ens. Han har ikke sagt noget om et jagtgevær, hverken med eller uden løs krudt.

Vidnet V1 har forklaret, at han er LMG skytte på et overvågningskøretøj. Den 25. maj 2019 var han på øvelse. Hans opgave var vejopklaring af småvejene på Lolland for at finde "fjenden". De havde uniform på. De kørte i en Mercedes firhjulstrækkerlignende med grønt sløringsnet på. De kørte ind på en mark ved Vej2 i By2 . På det tidspunkt var de to biler. De havde kontakt til hinanden via radio, men signalet var meget dårligt, hvorfor der ikke var særlig meget kommunikation mellem de to køretøjer. De kørte ind på et græsområde. På det tidspunkt troede de, at de var det første køretøj, der havde været der. Når de kørte opklaring, så kørte de altid med to biler. Nr. to bil kørte altid lidt bagved. Næstkommanderende kørte foran og var kørt ind på marken for dem, hvor de også var blevet bedt om at forlade området. Vidnets gruppe blev ikke informeret herom, hvorfor de også kørte ind på det samme område og parkerede. Radiosignalet i området var ikke særlig godt. Det andet køretøj parkerede bagved dem. De andre forlod bilen. Han blev på stedet. Der kom en mand bagfra og slog på bagenden af køretøjet. Manden sagde, at han en gang før havde bedt dem om at forlade området, og at de skulle forlade det nu. Han svarede manden, at det skulle han nok, men at der lige gik et øjeblik, fordi han ikke kunne køre på grund af et dårligt knæ. Manden henvendte sig igen helt oppe, hvor vidnet sad på passagersædet og sagde til ham, at de skulle forlade området, og hvis de ikke forlod området, ville han hente sit gevær og skyde dem, og det var ikke med løst. Han så på manden og sagde, at han opfattede det som en trussel, og manden svarede, at det kunne han bare gøre. Deres gruppefører, V2 , kom til stede og prøvede at tale manden til ro. V2 stod ca. 20-30 meter fra stedet og havde hørt mandens trusler. Manden truede dem for tredje gang. Hvis ikke de forlod området med det samme, ville han hente sit gevær og skyde dem. Manden mente, at han kunne foretage en civil anholdelse, hvorimod de mente, at det kunne han ikke. De kørte herefter fra stedet og tog kontakt til deres chef. Chefen kontaktede en officer, X4 , der udfærdiger skadesrapporter, der igen kontaktede politiet.

Adspurgt om der var våben på bilerne, svarede vidnet ja. Vidnet sad lige foran sit våben, og det andet våben sad indvendigt på bildøren. Manden stod ved siden af. Der blev ikke rørt ved nogen af våbnene. Hjemmeværnets opgave er at hjælpe og anviser Nato tropper og foretage patruljering i området. Det er en offentlig tjeneste.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at de ikke på forhånd havde fået udpeget adressen. Det er korrekt, at de skulle være på Vej2 ifølge vejskiltet.

Foreholdt at der er 1,5 km mellem Vej2 og Vej1, hvor de opholdt sig, svarede vidnet, at han ikke var kendt i området. Vej2 sagde ham ikke noget, men Vej1 sagde ham mere. Vej2 var der, hvor de blev kontaktet af politiet. Stedet var blevet udpeget af deres markskadesofficer. Det kan godt passe, at episoden fandt sted på Vej1. Han er ikke fuldstændig bekendt med hjemmeværnets regler omkring brugen af civile arealer. De bliver instrueret i, hvad de må og ikke må, når de er på øvelse. Hvad de må, er afhængig af, hvilke områder de er i, og hvor meget deres distrikt har sat af. De får at vide, hvilke områder de godt må køre på. De må ikke køre ind på områder, hvor komet står højt, men en græsplæne eller en græsmark må de gerne køre på, hvis der er markskadesofficerer med. Så kan man altid rette henvendelse til dem, hvorefter de kontakter ejeren af grunden. Vidnet er ikke bekendt med reglerne om, at ejeren skal kontaktes i forvejen.

Foreholdt **Bestemmelse for Forsvarets benyttelse af civile arealer**, side 2, 2. og 3. afsnit. "*Rekognoscering skal foretages, og i mulig udstrækning skal berørte lodsejere forud for større øvelser kontaktes eller orienteres, evt. generelt gennem meddelelser i den lokale presse*" forklarede vidnet, at han ikke var bekendt med, om der var foretaget en sådan henvendelse, og til "*Førere skal sørge at erhverve sig et sådant kendskab til landbrugs- og skovforhold, at de kan afgøre, hvorvidt et areal efter fastsatte bestemmelser må anvendes, ligesom de bør kunne foretage en indledende vurdering af opståede skader.*" forklarede han, at han ikke er bekendt med, om føreren af køretøjet havde et sådant kendskab. Han bekendt, var det en græsmark.

Foreholdt tiltaltes egen forklaring om, at marken skulle slås med henblik på ensilering, forklarede vidnet, at han ikke er ekspert i græsmarker. Da de kørte ind på marken, var græsset ikke mere end 10-15 cm højt. De tænkte, at den kunne de godt køre ind på. De lavede ikke hjulspind eller noget. Så græsset skulle gerne rejse sig igen.

Adspurgt til føreren af den anden bil ved navn V4, forklarede vidnet, at det er hans storebror. Han havde ikke radiokontakt til sin bror. Han vidste ikke, om V4 havde haft kontakt med ejeren af marken. Han hørte først efterfølgende, at deres næstkommanderende havde snakket med tiltalte, og hvor han fortalte, at de kunne låne en grusgrav i nærheden. Tiltalte var meget sur og frembrusende, da han henvendte sig til vidnet og truede dem tre gange med at ville hente sit våben og skyde dem, og at han ville lave en civil anholdelse, ligesom de skulle forlade området. Han hørte ikke, at de fik tilbudt et andet område.

Vidnet V2 har forklaret, at han inden for hjemmeværnet er gruppefører for seks mand. Han har det overordnede ansvar, når de er på øvelse. Det er ham, der bestemmer og fortæller, hvad der skal ske. De var på

øvelse i området ved By1 hele den weekend. De havde fået at vide, at de kunne køre rundt i hele området, hvor de havde lyst, fordi der var markskadeofficerer med, så der ville blive udskrevet godtgørelse, hvis der skete skader. Det forholdt de sig til. De kørte selvfølgelig ikke igennem folks haver. Han kørte ikke i samme bil som V1, men de kørte begge i tilsvarende biler. V1 kørte forrest og kørte op i byen og endte på græsplænen på Vej1. De havde ikke radiokontakt med V1, fordi signalet forsvandt på et tidspunkt. De kørte op og sluttede sig til ham. Da de kom derop, så de, at det var en fin græsplæne, og at de kunne holde i læ for "fjenden". V1 fortalte, at de tidligere var blevet sendt væk fra området. Han sagde til V1, at de blev holdende, og så måtte de tage den derfra. Han har ikke været vidne til den tidligere episode. Så kom tiltalte og sagde, at de ikke måtte holde der. De skulle forlade området, og at de tidligere var blevet bedt om at forlade området. Han prøvede at forklare tiltalte, at de måtte køre, hvor de ville. Snakken gik frem og tilbage. Til sidst sagde tiltalte, "det kan godt være, at I skyder med løst, men det gør jeg ikke" eller lignende. V1 spurgte tiltalte, om han skulle opfatte det som en trussel på livet, og hertil blev der svaret "ja". Tiltalte sagde også, at han kunne lave en civil anholdelse af dem alle sammen. Vidnet valgte herefter at forlade området med det samme. De tog kontakt til deres foresatte, og politiet blev inddraget.

Foreholdt at V1 havde problemer med knæet, hvorfor han blev siddende i bilen, svarede vidnet, at det er korrekt. Han havde holdt på marken i ca. 10 minutter, da V1 kom til stede og fortalte, at de tidligere var blevet bortvist af ejeren af grunden. Tiltalte kom gående på en aggressiv måde.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han ikke selv kørte bilen, men han bestemte, hvor bilen skulle køre hen. Han var i bil sammen med V4, som er V1's bror. De har ikke været på stedet før V1. Hans fører af bilen blev kaldt for "X2". Da vidnet svingede ind på græsmarken, holdt der ikke nogen. Han fik endelig radiokontakt til V1, og bad V1 komme over på græsmarken. V1 kom til stede og fortalte, at de ikke måtte holde på denne græsmark. Vidnet havde tidligere sendt V1 af sted, hvor V1 havde gjort holdt på den samme græsmark. Det var vidnets beslutning, at de skulle blive holdende på marken.

Adspurgt omkring militærets regler omkring benyttelse af civile arealer under øvelse, svarede vidnet, at de havde fået udstukket et område, og at der var blevet skrevet ud herom til befolkningen, ligesom politiet var blevet orienteret om, at de var i området. Hans foresatte havde oplyst, at de måtte køre i området, men at de skulle tage hensyn, såsom at de ikke skulle køre på kryds og tværs og ud i kanterne. Han havde personligt ikke kendskab til, om tiltalte var blevet underrettet om kørsel på hans marker. De havde et afgrænset område, hvor de skulle køre fra syd til nord. Det var en toparts øvelse, hvor de og "fjenden" kørte mod hinanden. De vidste ikke, hvor "fjenden" var. "Fjenden" er også en del af hjemmeværnet og skal overholde de samme regler.

Adspurgt om vidnets kendskab til landbrugsdrift af afgrøder, svarede vidnet, at han har kørt for en maskinstation i 15 år. Han er bekendt med, hvornår der er sået korn, efterafgrøder, hvordan en græsplæne ser ud, og hvornår jordforholdene ikke egner sig til kørsel. Vidnet mener, at græsmarken så ud som en stor græsplæne, der havde ligget brak i hvert fald i to år, hvor jorden er hård nok til at køre på, uden at der sættes kørespor. Han vurderede græsmarken som vildgroende græs, som ikke blev klippet regelmæssigt.

Foreholdt tiltaltes forklaring om, at græsmarken fik EU-støtte og blev slået med henblik på ensilering, svarede vidnet, at det havde han ikke fået nogen oplysninger om. Han fortalte til tiltalte, at hvis der var opstået

skader på marken, og hvis han ville stille et erstatningskrav, så ville de ringe efter deres markskadesofficer. De havde fået oplyst, at de kunne køre, som de havde lyst, og skete der noget, skulle de udlevere nummeret til markskadesofficeren, der så ville kigge på det.

Foreholdt **Bestemmelse for Forsvarets benyttelse af civile arealer**, side 3, 1. afsnit, forklarede vidnet, at de ikke havde haft kontakt med ejeren af marken.

Foreholdt **samme bilag**, side 2, 3. afsnit, forklarede vidnet, at han vurderede, at de godt kunne køre ind på græsmarken uden at lave nævneværdige skader ved at køre ind på marken, vende og holde. Han har ikke kendskab til, om marken blev brugt til ensilage.

Adspurgt til tiltaltes trusler om, at tiltalte ikke skyder med løst, svarede vidnet, at tiltalte sagde, "*det kan godt være, at I skyder med løst, men det gør jeg ikke*". Han opfattede det som om, at så skyder man med skarpt, og al det var en trussel. Han erindrede ikke, om der blev nævnt noget med et gevær.

Adspurgt om tiltalte rørte ved deres maskingevær, svarede vidnet, at det gjorde han ikke. Ud fra sin position og på det tidspunkt, hvor han var der, så han det ikke.

Foreholdt **afhoringsrapport af 16. august 2019**, side 2, 3. afsnit, bekræftede vidnet, at når det står sådan, må det passe, at han til politiet har forklaret, at tiltalte lagde en hånd på det fastmonterede maskingevær, men at tiltalte fjernede hånden, da han blev bedt om det, men vidnet erindrede det ikke i dag. Mens han var ved siden af bilen, så han tiltalte komme nedefra bagendens højre side og gå op langs med bilen og begynde at snakke. Han så ikke tiltaltes hånd på geværet.

Vidnet **V3** har forklaret, at han den pågældende dag var ved at opsætte noget tivoli på pladsen ved hans bopæl. De havde åbent hus. Han fik hjælp af nogle kammerater. De hørte gentagne skud og talte om, at det var udenfor jagtsæsonen. Han kiggede over på marken og så, at der holdt en Mercedes GD for enden af et markstykke, som blev brugt til wrap. Han havde i forvejen sat en tråd op mellem to marker, fordi han var træt af tidligere gennemkørsler. Han gik derover og fik fat i vedkommende, der sad oppe på koretøjet. Han sagde til vedkommende, at de skulle flytte sig fra området, fordi det var privat, og at området havde fået gødning og græsfrø, som skulle bruges til wrap. Vedkommende kortede ud på vejen igen. Han anviste en større mark beliggende bagved gården, hvor der lå nogle sten, og der stod nogle containere. Bilen kørte om til nr. . Hans far sagde til ham, at han skulle sige til dem, at de bare kunne køre derned. Han gik igen derover, men fik at vide, at de fulgte deres kort. Vedkommende kaldte over radioen og oplyste, at den mark, som var antegnet på deres kort, ikke måtte bruges, fordi den var privat. Vedkommende sagde til ham, at der var givet besked til andre. Vidnet hørte, at der kom svar tilbage fra radioen. Der gik ca. 20 minutter, så kom der et andet køretøj. Det første køretøj holdt stadig på vejen ud for nr. . Nu gik hans far over til dem. Vidnet gik ud til hegnet og holdt øje med sin far. Han kunne ikke høre, hvad der blev sagt. Der blev ikke råbt. Han sagde til sin kammerat, at han ville blive stående for at se, hvad der skete. Han så, at hans far prøvede at få soldaternes opmærksomhed. En af soldaterne, en lille mand med mørkt hår, kom farende frem og knyttede næven. Soldaten var meget aggressiv i sin adfærd. Han undrede sig over det. Han så, at

hans far stod med hænderne i lommen. Efter ca. 10-15 minutter forlod de stedet. Der var to biler. Den ene holdt på vejen ud for nr. , og den anden bil holdt inde på marken.

Vidnet V4 har forklaret, at han var på øvelse den pågældende dag. De kørte gennem Vej1 . Da de passerede en indkørsel, konstaterede de, at "fjenden" holdt derinde. De kørte hurtigt frem for at undgå "fjenden". De fandt en græsplæne, hvor de kunne køre køretøjet ind og holde på, så de kunne støtte over mod "fjenden" og sikre fremrykningen på området. Han var føreren af køretøjet. De satte køretøjet og forlod det og lagde sig i stilling. Han så ikke personen komme, fordi han lå med ryggen til, men han kunne høre, at det var en mandsperson. Han kunne ikke høre, om det var en ung eller ældre person. Personen bad dem om at forlade området, fordi det var privat grund. Hans fører ved navn X1 , sagde ja og kunne godt se problemet i, at de holdt der og indvilligede så i, at de flyttede køretøjet. Han blev bedt om at flytte køretøjet. Han flyttede køretøjet op til en vej ud for nr. . Han holdt lidt uhensigtsmæssigt i forhold til den øvrige trafik. De afsatte køretøjet, og deres fører gik ud for at undersøge, hvad der ellers var i området. Selv sad han i buskadset ca. 20 meter fra bilen og holdt opsyn med den, fordi de havde sensitivt materiale på bilen, som ikke måtte efterlades. Han havde ingen kontakt til V2 . Han havde radio på bilen, men radioen blev ikke brugt, fordi de var i gang med at indlede et angreb.

Foreholdt V2's forklaring om, at han fra V1 havde fået at vide, at de ikke måtte holde på en eller anden mark, forklarede vidnet, at da de havde flyttet køretøjet og afventede angreb af "fjenden", kom nr. 2 køretøj kørende frem og kørte ind på den samme græsplæne, hvor de tidligere havde været. Angrebet blev kørt færdigt, og han blev kaldt frem på det samme græsstykke, så de nu holdt der med to køretøjer på samme græsstykke. Han nåede lige at sige, at de var blevet smidt væk derfra, og at de nok skulle flytte bilerne, da der kom en meget hidsig person og truede dem. På det tidspunkt var de fire personer på græsstykket, og han gav beskeden til alle. V2 var til stede. V1 var i den anden bil. Den anden bil kom til stede efter deres. Det eneste vidnet hørte, var en genstand, som blev knaldet ind i en bil, og at der blev råbt, at de skulle forlade området, og at det nu var sagt for anden gang. Hvis ikke de forlod området, så ville han hente sit gevær og skyde igen. og det blev bestemt ikke med løst. V1 spurgte, om han skulle tage det som en trussel og fik at vide, at det kunne han roligt gøre. Så kom V2 til stede og forsøgte at tale manden ned. Manden ville ikke oplyse navn og adresse. Ordlyden fra manden var nu er vi blevet bedt om at forlade området en gang, og nu vil han ikke sige det en gang til, og hvis vi ikke forlader området nu, så ville han hente sit gevær og skyde igen, og det blev bestemt ikke med løst. Vidnet var sikker på, at manden sagde, at han ville hente et gevær.

Tiltalte er tidligere straffet, bl.a.

- ved Retten i Nykøbing Falsters dom af 10. juni 2009 for overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 1 og § 266 med fængsel i 40 dage. Ved Østre Landsrets dom af 3. marts 2010 blev dommen stadfæstet.
- ved Retten i Nykøbing Falsters dom af 3. december 2009 for overtrædelse af straffelovens § 244 til dels jf. § 21 med fængsel i 40 dage betinget af prøvetid. Ved Østre Landsrets dom af 28. september 2010 blev dommen ændret til 40 dages ubetinget fængsel.

Det fremgår bl.a. af undersøgelse udfærdiget af Kriminalforsorgen i medfør af retsplejelovens § 808:

"Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes tilsyn i prøvetiden, men med en forholdsvis lang længstetid.

finder retten, al sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på T's egne oplysninger. Han vurderes at have velordnede personlige og sociale forhold og er motiveret for at samarbejde med Kriminalforsorgen og indstillet på at gennemføre samfundstjeneste såvel som tilsyn.

Ud over tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, ses ikke noget formål med tilsyn af Kriminalforsorgen i øvrigt.

Der er tillige lagt vægt på oplysninger om de fysiske helbredsforhold, hvorfor der til en eventuel dom med vilkår om samfundstjeneste skal anbefales en længere afviklingsperiode.

..."

Tiltalte har forklaret om sine personlige forhold.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen herunder særligt forklaringen fra V1 finder retten det bevist, at tiltalte udtalte sig som anført i anklageskriftet, hvilken udtalelse retten finder var egnet til hos V1 og de øvrige hjemmeværnsansatte at fremkalde alvorlig frygt for deres liv, helbred eller velfærd.

Retten lægger til grund, at der var tale om en tjenstlig handling, udført på foranledning af forsvaret, og at de berørte hjemmeværnsansatte herved udførte en handling i medfør af offentlig tjeneste eller hverv.

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at befolkningen var orienteret om øvelsen, ligesom politiet var orienteret. Der var desuden en markskadesofficer med på øvelsen. Retten finder derved at kunne lægge til grund, at der var tale om udførelse af en lovlig tjenstehandling.

Retten finder herefter, at tiltalte har gjort sig skyldig i overensstemmelse med den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 119, stk. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens§ 62 og§ 63.jf. § 56, stk. 1. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 40 timer. Længstetiden er forlænget til 6 måneder.

Retten har ved straffastsættelsen og i forhold til at gøre straffen betinget lagt vægt på karakteren af forholdet, og at det er flere år siden, at tiltalte tidligere er straffet.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 20 dage. Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 6 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 40 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Alexia Jensen

Dommerfuldmægtig

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEEN I NYKØBING F., den 2. marts 2020

Bente Hansen

Kontorfuldmægtig